

stolede i den Grad paa, at Forslaget om at stryge det sædvanlige Tilskud til Sædtillæg vilde blive forkastet, at den slet ikke stillede noget Forslag uden i Henhold til den Uffattelse, som Finantslovforslaget havde faaet ved anden Behandling. Det forekommer mig dog at indeholde en stærk Opfordring til at Theatrets billige Krav anerkendes inden Finantslovens endelige Vedtagelse.

**Finantsministeren:** Det ærede Medlem har Ret i, at det omhandlede Forslag til § 27 er stillet til Finantslovforslagets tredje Behandling i det andet Thing under særligt Hensyn til, saaledes som dette var blevet omtaleret ved anden Behandling. Spørgsmaalet forekommer mig imidlertid at være det samme paa begge Steder, baade under § 27 og under § 21; det gjælder paa begge Steder om de 15,000 Rd. — Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Uttringer, som faldt fra det ærede 4de Medlem for 1ste Kred (Behmann). Jeg skal kun sige, at, naar han troede med Nøiagtighed at kunne betegne min Tanke derhen, at Landsthingets Behandling af Finantsloven skulde være saa godt som absorberet ved Folkethingets Beslutninger, da kan jeg kun vægre mig ved at erkende, at denne Tanke er min. Men det ærede Medlem og det ærede Thing maa tilgive, at Ministeriet ogsaa tager Hensyn til de factiske Forhold, saaledes som disse foreligge, og det stiller sig nu for Ministeriet saaledes, at, selv om det ærede Thing vilde give Ministeriet dets Understøttelse, vilde det dog have Vanskelighed ved at faae sin Mening sat igjennem i Folkethinget, uden at der blev lagt et sært Tryk derpaa, det Tryk, som jeg i nærværende Tilfælde beregnede som voldsomt.

**Krieger:** Da der ikke er givet nogen nærmere Forklaring om Tallet 18,750 Rd. i Finantslovforslagets § 27 Nr. 7, skal jeg ikke nu gaae nærmere ind paa den Anskuelse, som den ærede Minister gjorde gjældende med Hensyn til samme, hvad enten det er Kirkeministeren eller Finantsministeren, der har redigeret Forslaget derom; men jeg vil blot sige, at det staaer for mig, som om Tallet, hvad-

enten Theaterlovforslaget gaaer igjennem eller ikke, er urigtigt, og det er det, der forekom mig at indeholde en forøget Opfordring for de ærede Ministre til at tage denne Sag under nøiere Overveielse.

**Finantsministeren:** Maa jeg herfor blot sige, at Tallet ganske vist ikke nu falder sammen med Theaterlovforslagets Forudsætninger, men jeg troer ikke, at man kan sige, at det er galt, thi, hvis Theaterlovforslaget vedtages, vil Resultatet nu blive, at Theatret faaer 68,750 Rd. istedetfor 83,750 Rd., og, dersom det ikke vedtages, vil Resultatet blive, at Theatret har 50,000 Rd. til sin Raadighed i Finantsaaret 1869—70 istedetfor 65,000 Rd.; men ganske vist bliver der altsaa i begge Tilfælde et Minus for Theatret af 15,000 Rd.

**Krieger:** Jeg kunde ganske vist ikke fuldstændig høre, hvad den høitærede Finantsminister sidst udtalte, men, saavidt jeg kunde følge Tallene, var det ikke rigtigt. Imidlertid troer jeg ikke, at Thinget ønsker, at vi nu komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal.

**S. Pedersen:** Efter at de større Spørgsmaal nu i længere Tid have beskæftiget Thinget, beder jeg om Undskyldning for, at jeg, inden Debatten sluttes, tillader mig at fremdrage et enkelt Punkt, som maaskee kan synes at være af en noget underordnet Betydning. I det meget interessante Foredrag, som vi hørte af det ærede 7de kongevalgte Medlem (André), og hvori han, og det vistnok med Grund, fremhævede Tolbindtægterne som en Lysside ved vor finansielle Stilling, bemærkede han med Hensyn til Tolden, at, naar man før en Uffkæffelse eller i alt Fald en betydelig Redfættelse af Tolden havde paaberaabt sig, at det vilde medføre en Lettelse for de uformuende Classer i Samfundet, da var det en total Misforstaaelse, og dette søgte han navnlig at bevise derigjennem, at det maatte være den arbejdende Befolkning eller de lavere Classer af Befolkningen ligegyldigt, hvad Tolden og Prisene paa Livsfornødenhederne vare i og for sig, idet Arbeidspriserne bestemtes derefter og Forholdet